

Oli suuri ilo ja kunnia saada kutsu Raktorirastien 2017 valvojan tehtävään. Ensimmäiset iltarastini kävin juuri samana vuonna, kun ensimmäinen Kirppuvuoren kartta valmistui 1981. Muistan vielä hyvinkin tarkasti, mitä ensimmäisellä reittiviivalla tapahtui. K-pisteeltä ekalle rastille maltoin vielä kulkea setäni opastaessa miten suunnistetaan, mutta kun ensimmäinen paikannus oli kuulemma oikein, niin sitten “urkuauki” ja lopuilta rasteilta täydet sakot. Sillä kertaa “suunnistuskirppu” tai -kärpänen puraisia minua välittömästi.

Raktorirastit käydään täysin uudistetulla ja uunituoreella kartalla, mikä on jälleen kerran Timo Joensuun erinomainen ammattitaidon näyte. Kartoittajalla on todennäköisesti suurimpana haasteena ollut pitää kivi kuvauksen osalta sama linja läpi koko kartan. Maastossa on poikkeuksellisen paljon yli 3m kiviä ja runsaasti pienempiä, mutta kartoittaja on onnistunut kuvaamaan ne hyvin ja alle 1,5m ei ole laitettu kartalle. Tämä kivi kuvaus on kilpailijoiden syytä huomioida, sillä ainoastaan kiviä laskemalla loppuu sormet ja varpaat hyvinkin pian.

Ratamestari on kivien vaikutuksen huomionut mielestäni hyvin ja rastipisteet on valittu järkevästi. Jokaisella radalla on varmasti riittävästi suunnistuksellista haastetta ja toivoisin, että mahdollisimman moni veisi suorituksensa reittihärveliin ja kävisi analysoimassa omansa ja muiden suorituksia.

Maasto on pääsääntöisesti eri-ikäisiä männiköitä ja kasvillisuuskuvaukset pitää hyvin paikkansa. Sateisen kesän liukastamalla rinteillä on syytä olla varovainen, erityisesti Suojärven puoleisella rinteellä, missä on useiden metrien jyrkän teitä. Kilpailualueella on 3 uudistettua hakkuuaukkoa, jotka ovat kielletyjä alueita ja ehdottomasti niille meno on kielletty! Lisäksi alueella on vanha maakaatopaikka, jonka rinne on erittäin vaarallinen ja siksi merkitty kielletyksi alueeksi.

Jos kilpailussa menestyminen ei ole tärkeintä, niin kannattaa pysähtyä ihaillemaan Kirppuvuoren rinteiltä näkymiä, Keiteleelle, historiallisesti monipuoliselle Keski-Suomen opiston alueelle (erityisesti vanha päärakennus oli pysäyttävä näky (123v)) ja samalla katseella näkee vielä, 100-vuotiaaseen Suomeen ennätysvauhdilla valmistuneelle, Äänekosken biotuotetehtaalle.

Nautinnollista kilpailupäivää ja tarkkaa suunnistusta!!

Janne Pellinen
Hankasalmen Hanka